

Strukturel populisme?

Med et mediebrag uden sidestykke er strukturkommissionens arbejde blevet offentliggjort.

Fremtidens faglige og økonomisk bæredygtige kommuner skal være på 30000 indbyggere. Mindre kan ikke gøre det, hvis kommunerne skal være rationelle, administrative enheder, der kan udnytte IT systemer optimalt. I betragtning af at 130 kommuner har mindre end 10000 indbyggere og 78 mellem 10000 og 20000 indbyggere - er det klart, at der er tale om en strukturel omkalfatring af dimensioner. Men da borgerne ikke har erkendt behovet, er det meget passende, at lade en kommission bestående af teknokrater med adresser fjernt fra kommuner med under 20000 meddele provinsen, øerne, Holmsland kommune m.fl. - I er for små! Duer ikke! At mange mindre kommuner har rimelig skatteprocent, tilfredse borgere, moderne kontraktstyret, flad organisation og udstrakt borgerservice tæller ikke - når målet er enstrenget arbejdsmarkedssystem, nye sundhedsopgaver o.s.v.

Jeg er enig i at vi skal påtage os de nye opgaver, lad det være sagt, men lokallisterne ønsker en differentieret struktur, som det kom til udtryk i KL's bestyrelsesvedtagelse af 19/12-2003.

Man får en fornemmelse af, at nogen tror man kan strukturere sig til kvalitet, bedre økonomi og demokrati, hvis bare man bliver større. Det er et teknokratisk privilegium at tænke sådan. Og regneark modsiges sjældent!

Danmark er kendt for, at der er meget lille magtdistance - mellem borgerne og det politiske niveau. Det hænger bl.a. sammen med den daglige oplevelse af ytringsfrihed, foreningsliv, mindretalsret, den frie diskussion om de nære problemer o.s.v.

Opbygning af større enheder med en fastlagt kommunestørrelse vil skabe flere periferier, flere udkantsområder som tømmes for energi, identitet og lokal beslutningskraft. Og det er her faren ligger i et fremtidsperspektiv.

Den sociale sammenhængskraft trues ved en blind tro på størrelse som kvalitetsparameter for et bæredygtigt, kommunalt selvstyre.

Der er behov for en mere differentieret model end den, strukturkommissionen lægger op til.

Der er god grund til at veje hver eneste kommune på guldvægt og spørge sig selv, om vi tror borgerne får det bedre i en større kommune. Og får vi strukturelle ændringer uden opgavereform står vi med et troværdighedsproblem. Men et selvmål tæller også!

Lokallisterne modsætter sig ikke kommunesammenlægninger og heller ikke nye opgaver, men lad samtalen om indhold, opgaver og retning være styrende. Det kræver tid til ordentlig planlægning.

Metropolerne har sat dagsordenen. Men metropolen København berøres ikke.

Prisen for bykommunernes ambitioner kan blive meget høj både direkte og indirekte.

Indtil nu har strukturdebatten været præget af strømninger i pressen, ivrige borgmestre og påvirkninger fra omverdenen (DI har skrevet andet end statsministerens nytårstale).

Tiden må være inde til at sætte fokus på opgaverne og løsningen af dem.

Opgaven før strukturen. Indholdet før formen. Den nuværende debat smager af strukturel populisme! Og den eneste sikre vinder er KMD.

Med venlig hilsen

Ole Albæk
Viceborgmester (T)
Formand for lokallisterne i Danmark
Medlem af KL's bestyrelse